UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. ij. infra octa. penteco. Tex. euange. Joa[n]. ca. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

ſeductõis. Venit ãt inqt ad coꝛ Jude vt
me ꝓdat: ⁊ ad coꝛ iudeoꝝ vt me crucifigãt
(⁊ in me nõ habet qcq̃) q꜠.ſ. vt dr̃ Berñ.
Pctm̃ chr̃s neq̃ ꝯtraxit neq̃ ꝯmiſit. Sꝫ
q̃re moꝛiebat̃ ſi nõ habebat pctm̃: cũ pena
pcti ſit moꝛs: Ad hec rñdet ipe di. (Sed)
ſupple moꝛioꝛ (vt cognoſcat mũdus) ly vt
ſtante ꝯſecutiue ⁊ nõ cauſalit̃. Nõ em̃ hoc
fine moꝛiebat̃ vt id ſcirem⁹: ſed eo moꝛiẽ/
te ꝑ pctõ alioꝝ ꝯſeq̃nter hoc ſciuimus (q꜠
diligo patrẽ) cui vſq̃ ad moꝛtẽ obedio (⁊ ſi
cut mandatũ dedit mihi pater) vt.ſ. ꝑ ſalu
te pctõꝝ moꝛiar (ſic facio) In quo nobis
reliquit obediẽtie documẽtũ: ad qđ ſp̄ de/
bemus inſpicere: Juxta illud Hebꝛe. xij.
Aſpiciam⁹ in auctoꝛẽ fidei: ⁊ ꝯſummato
rẽ Jeſum: qui ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinu/
it crucẽ: ꝯfuſione ꝯtempta.

Moꝛaliter aũt ſciendũ ẽ q̄ chr̃s poſtq̃
dixerat ſpm̃ſanctũ mittendũ diſcipul̄: ſta/
tim ſubdit: Pacẽ relinquo vob: ad ſcan/
dũ q̄ in hoc mũdo nõ eſt vera pax: niſi hoi/
bus bone volũtatis. q.ſ. habẽt ſpm̃ſctm̃.
Sed iſtã pacẽ ⁊ ꝯſolationẽ nõ poſſunt re
cipere habẽtes mundanã. Joã. xiiij. Spi
ritũ ꝟitatis: quẽ mund⁹ nõ põt accipe.i.
amatoꝛes mundi. Ratio: quia vt dicit̃.j.
Joã. ij. Omẽ qđ in mũdo eſt: ꝯcupiſcẽtia
carnis eſt: aut ꝯcupiſcẽtia oculoꝝ: aut ſu/
perbia vite. Jſta aũt tria peccata.ſ. luxu/
ria: auaricia: ⁊ ſupbia impediũt ꝯſolatioꝫ
ſpũſſcti: ſicut Chꝛyſ. ſup Mat. oñdit per
tria exẽpla. Primũ eſt: q꜠ leo nõ mouetur
ad aſpectũ herbaꝝ ſeu ꝓrati virẽtis: ⁊ ſilr̃
habẽtes coꝛ aĩalem ꝑ laſciuiã nõ appetunt
herbas virẽtes.i. ſpũales amenitates: ſed
voluptates.j. Coꝛ. ij. Animalis hõ non
ꝑcipit ea q̃ ſunt ſpirit⁹ dei. Scdm̃ eſt: q̃a
lapis cadente pluuia balneat̃ quidẽ a fo/
ris: ſed intus arid⁹ manet: ⁊ ſilr̃ habẽtes
coꝛ duꝝ ꝑ ſuperbiã: ſpirituſancto intrinſe
cus nõ irrigant̃. Berñ. Quedã ſupbia in
uenta eſt in me ⁊ domin⁹ declinauit in ira
a ſeruo ſuo. ⁊ ad lachꝛymas nõ ꝯpungoꝛ.
Hec ille. Tertiũ: quia ſi vaſi pleno aceto
infundat̃ gutta mellis: ꝑditur mel ⁊ ace/
tum nõ dulcoꝛat̃. et ſimiliter habẽtes coꝛ
acerbũ ꝑ auariciã que mltas facit acerbi/
tates in adq̃rendo ⁊ ꝯſeruando: nõ ſenti/
unt dulcedinẽ mellis.i. ꝯſolationẽ ſpiritus
ſancti. Aug⁹. ſup illõ Pſalm̃. Diligite do
minũ omnes ſancti eius. Diſcite nõ dili/
gere mũdũ: vt diſcatꝭ diligere deũ. Auer/
tere vt conuertaris: Funde vt impleaaris.
Hec ille

Feria. ij. infra octa. penteco.

Tex. euange. Joã. ca. iij.

ſ Jc deus dilexit mũdm̃
vt filiũ ſuũ vnigenitũ
daret: vt omnis q̃ cre/
dit in eum non pereat: ſed ha/
beat vitã eternã. Non em̃ miſit
deus filiuꝫ ſuũ in mundũ vt iu
dicet mundũ: ſed vt ſaluet̃ mũ/
dus ꝑ ipſum. Qui credit in euꝫ
nõ iudicat̃: Qui autẽ nõ credit
iam iudicatus eſt. quia non cre
dit in nomine vnigeniti filij dei
Hoc eſt aũt iudiciũ quia lux ve/
nit in mundũ: ⁊ dilexerũt homi
nes magis tenebras q̃ꝫ lucem.
Erant em̃ eoꝛum mala opera.
Omnis eniꝫ qui male agit odit
lucem: et nõ venit ad lucem: vt
nõ arguant̃ opera eius. Qui ſa
cit veritateꝫ venit ad lucem: vt
manifeſtentur opera eius quia
ideo ſunt facta.

ſ Jc deus dilexit mũ
dum vt filiũ ſuũ vnigenitũ da/
ret ⁊c. Jo. iij. Jn p̄ſenti euãge/
lio tanguntur tria puncta: que
ſunt: Conditoꝛis benignitas: Homĩs ma
lignitas: ⁊ Malignitatis cauſalitas.

Quantũ ad primũ tangit̃ magna dĩ be
nignitas: qui filium ſuũ dedit moꝛti pro
mũdo.i. hoie. Hãc autẽ benignitatẽ chr̃s
poſtq̃ ſe dixerat exaltandũ.i. in cruce mo
rituꝝ ne quis miraret̃ de moꝛte eius itro/
ducit dicẽs (Sic deus dilexit mũdũ) id ẽ
hominẽ ſm̃ Chꝛyſ. qui dicit̃ minoꝛ mun/
dus (vt filium) naturalẽ: nõ adoptiuum:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

(ſuum) nõ alienũ (vnigenitũ) in q̃ ex ↄſeq̃n
ti totus erat amoꝛ patrꝫ nõ diuiſus ĩ plu/
res fi[illegible]s (daret) libere ſine p̃cedẽti meri/
to ↄdigno. vt pꝫ p̃ s. Tho. iij. q. xxiij. diſ.
.j. ꝛ ſine ſpe remuneratiõis. Deꝰ eñ nõ a/
git ad adq̃rendũ ſibi: ſed ad cõicãdũ alijs
Secus de hoie q̃ ſꝑ p̃ncipaliter vel ſecun/
dario in ſuo ope intẽdit aliq̃d bonũ adq̃/
rere. Jdo vt dicit Auicẽn. ſoliꝰ dei actio
eſt mere liberalis (daret) inq̃ꝫ in preciũ: in
exẽplũ: ꝛ in premiũ Notat ãt hic ſ. Tho.
q̣ amoꝛ dei q̃ eſt cã oim bonoꝝ noſtroꝝ ẽ
magnus ex q̃ttuoꝛ. Pꝛimo ex ꝑſona amã/
tis: q̃ eſt deus infinitꝰ ꝛ immẽſus. Secũ/
do ex ↄditiõe amati. i. homis: q̃ eſt mũda/
nus coꝛꝑe ꝛ affectu exiſtẽs in pc̃tis. Ter/
tio ex magnitudine doni: q2 filiũ ſuũ vni/
genitũ dedit. Quarto ex magnitudie fru
ctus: q2 vt habeamꝰ vitã eternã. Sed ẽ
hic duplex queſtio. Pꝛia quõ filiꝰ dei da/
ri potuerit in moꝛtẽ cũ ſit deꝰ. Ad hoc di/
cit Theo. q̣ cũ in chr̃o ſit vna ꝑſona ſubſi
ſtens in diuina ꝛ humana natura: eadem
fuit ꝑſona homis ꝛ dei. Et ideo q̃ ſunt di
uinitatis attribuũtur homi: ꝛ que huma/
nitatis deo: rõne idẽtitatis ſuppoſiti. Vñ
vere dicimꝰ q̣ filiꝰ hoïs deſcẽdit de celo:
et q̣ filius dei moꝛtuꝰ eſt. Dedit aũt euꝫ
pater ad moꝛtẽ ſm ſ. Tho. inq̃tuꝫ dedit
ei voluntatẽ patiẽdi. Et hoc dupl̃r inq̃t.
Pꝛimo: quia inq̃tũ deꝰ habuit ab eterno
voluntatẽ patiẽdi a patre. Et ſcdo: q2 in/
q̃tum homo inſpirata eſt a deo anie chr̄i
voluntas moꝛiẽdi ꝓ nobis. Alia q̃ſtio ẽ:
Vtrꝝ deus plus hoiem q̃ꝫ chr̄m dilexerit:
qui ꝓ hoibus tradidit ad moꝛtẽ? Ad hoc
dicit ſctũs Tho. j. par. q. xx. q̣ deus plus
chr̄m q̃ꝫ totũ vniuerſum diligit: q2 vult ei
maius bonũ. ſ. eſſe verꝝ deũ. Neq̃ꝫ eius ex/
cellentie aliq̃d deperit ex hoc q̣ in moꝛtẽ
traditus eſt: imo ex hoc effectus eſt victoꝛ
gl̃ioſus. Et videt̃ intendere ſctũs Tho.
q̣ ſi ita deus chr̄m ꝓ homib; tradidiſſꝫ ſic
nobis tradit bruta: quia. ſ. nullũ eis bonũ
ꝓuẽit ex hoc q̣ eis vtimur: chr̄s fuiſſꝫ mi/
noris precij q̃ꝫ genus humanũ (Vt omis
qui credit in ipm) nõ dicit: vt oïs qui cre/
dit ei vel eum: ſed in eũ ſiue in ipm: ad qδ
nõ ſufficit fides: ſꝫ opꝫ adeſſe motũ ĩ de/
um: vt pꝫ. ij. ij. q. ij. (Nõ pereat) id eſt fru/
ſtretur ſuo fine ad quẽ eſt factus a deo (ſꝫ
habeat vitam eternam) que eſt finis eius.
(Nõ eñ miſit deus filium ſuũ in mundũ)
q̃ntum ad aduentũ in carnem (vt iudicet
mundũ) Sed ↄtra Nã in iudiciũ ego ve
ni: Joan. ix. Ad hoc dicit ſctũs Thom. q̣
cũ duplex ſit iudiciũ. ſ. diſcretiõis: ꝛ cõde/
mnationis. Filius dei in p̃mo aduẽtu ve/
nit in iudiciũ diſcretiõis: quia tũc ſunt ho
mines diſcreti quibuſdã obcecatꝫ: ꝛ q̃buſ/
dam gr̃e lumine illuminatis: nõ aũt in iu
diciũ ↄdemnatiõis (Sed vt ſaluet̃ mũdꝰ
ꝑ ipm) q̃ntum in ſe eſt. Augꝰ. Quare ſal/
uatoꝛ dictus eſt mũdi niſi vt ſaluet mõm
Ergo q̃ntum in medico eſt: ſanare venit
egrotũ. Ipſe ſe interimit q̃ p̃cepta medici
ſeruare ↄtemnit. Hec ille.

Quantũ ad ſcõm dicit̃ (Qui credit in
eum) ꝛ nõ ſolũ ei vel eũ (nõ iudicat̃). i. non
ↄdemnabit̃ ſm Alchui. Et hoc intellige
iudicio ↄdẽnatiõis: ſecus iudicio diſcuſſio
nis. Diſcutient̃ eñ fideles mediocrit̃ bo/
ni ꝛ mediocriter mali. Quidã tñ heretici
ex hoc ꝛ ex illo Marc. vlti. Qui credide/
rit ꝛ baptizatꝰ fuerit ſaluꝰ erit: dixerunt
nullũ fidelẽ eternalit̃ ↄamnandũ. Sꝫ ſm
hoc etiã demones ſaluarent̃: q2 credũt et
ↄtremiſcũt. Jaco. ij. Eſt ḡ hic ſermo δ fi/
de viua. Intelligunt̃ ergo p̃dicta de cre/
dente in deũ. i. cũ fide foꝛmata. Aſſumũt
autẽ ſm ſan. Tho. ꝛ aliud fundamentum
ſcꝫ ꝟba Apl̃i. j. Coꝛ. iij. Fundamentum
aliδ nemo põt ponere. Et Ibiδ. Si cuiꝰ
opꝰ arſerit: ip̃e quidẽ ſaluꝰ erit: ſic tñ q̃ſi ꝑ
ignẽ. Dicũt ḡ q̣ ſaluant̃ fidei fundamẽto
lꝫ purgent̃ igne. Sed ſoluit̃ ꝑ idẽ: q2 fides
informis nõ eſt fundamentũ ſalutꝫ (Qui
aũt nõ credit iã iudicatꝰ eſt) vel ſm meri/
tum p̃ſentis iniuſticie: vel ſm diuinã p̃ſci/
entiam. Augꝰ. Nondũ apparuit iudiciuꝫ:
ſed iam factũ eſt iudiciũ. Nouit enim do/
minus qui ſunt eius: nouit qui ꝑtineant
ad coronã: ꝛ qui ꝑmaneãt ad flãmã. Hec
ille. Vel ſm Chryſ. dicit̃ iudicatꝰ talis:
quia hoc ip̃m qδ eſt eſſe extra lumen fidei
magnũ ſupplicium eſt. Vel vt idem dicit:
eſt iudicatus: quia habet vnde iuſte iudi/
cetur: ſicut Adam ea die q̃ de cibo vetito
mãducauit moꝛtuꝰ eſt. Et hoc eſt eſſe iudi
catũ ſm p̃ſentẽ iuſticiã. Vel ſm Gregoꝛ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝛ Chryſ. dicit iudicat⁹: qꝛ habz manife-
ſtam cām damnatiōis: ideoqꝫ in iudicio
nō diſcutief cum parent̄ exciderit a ſalu-
te ad quam nō niſi ꝑ chr̄m venit. Jō ſub
dit (quia nō credit in nomine vnigeniti fi
lij dei.) Alchuinus. Jn hoc enim ſolo no-
mine eſt ſal⁹ Hec ille. Sed ꝯ. qꝛ paruu
li cū baptiſmo decedētes neqꝫ crediderūt
neqꝫ iudicati ſunt. Ad hoc dicit Aug. li. d
bapt. par. ꝙ tales ꝑ ſacri virtutē ꝛ rn̄ſio-
nem offerentiū cōputant̄ in numero cre-
dentiū. Secus vt ait de paruulis nō ba-
ptizatis. qꝛ in numero ſunt nō credentiū
Deinde ſm Alchuinū reddit̄ cauſa qua
re iuſtū ſit tale iudiciū: cū dicit̄ (Hoc ē āt
iudiciū) id eſt iſta eſt cauſa iudicij. vel ex h̄
apparet ꝙ iuſte infideles ꝛ impij iudicāt̄
Uel hoc eſt iudiciū. i. cauſa maioris con
denatōis: ingratitudo. ſ. hominū ad deum.
(qꝛ lux). i. ipe chr̄s ſm Bedā (venit i mū
dū). i. ad hoies. ita ꝙ eā querere nō habu
erūt: vt dicit Chryſ. (Et dilexerūt hoies
magis tenebras). i. peccata ſm Bedam:
que ideo tenebre dicunt̄. vel qꝛ ois mal⁹:
ignorās eſt in eligibili particulari. vl̄ qꝛ
male opantes querunt in tenebris. i. i oc
culto opari ꝛ latere cōmuniter: vl̄ qꝛ ad
eternales tenebras ducūt (ꝙ̄ lucem) id ē
chriſtū. Ex quo patz ꝙ inexcuſabiles ſūt
Nam ſicut dicit Chryſo. Qui in abſen-
tia lucis: qꝛ. ſ. nō hz noticiā chr̄i: in tenebris
reſidet aliq̄ mō excuſabilis eſt: q̄ ꝓo in p̄-
ſentia lucis heret tenebris: nullo modo.
Beda. Moralit̄ etiā illi magis tenebras
ꝙ̄ lucē diligūt: q̄ ſuos p̄dicatores bn̄ di-
cētes odijs ꝛ d̄tractōibꝰ iſequūt̄. Hec ille

Quantū ad tertiū tāgit̄ huiꝰ tante in-
gratitudinis cauſa ſm Bedā: cū dicitur.
(Erāt eni eoꝝ) ſcz hoim aliq̄ꝝ (mala opa)
Habuiſſe tn̄ mala opera non fuit ſuffici
ens cauſa fugiendi a chr̄o. Nam q̄dā ha
bētes mala opa chr̄o occurrerūt. puta pu
blicani et peccatores. Sed fuit hec occa
ſio ꝛ ſufficiens cā fuit habuiſſe intentōem
ꝑſeuerandi in eis. Chryſ. Nullus vtiqꝫ
eligit in errore viuēs ad fidem venire niſi
pri⁹ inſcribat ſibij ꝑi vitā rectā. Hec ille.
Sed nō videt̄ ꝙ omnes infideles habe-
ant mala opa: qꝛ Cato ꝛ plēs ph̄i opera-
ti ſunt virtutē. Ad hoc dicit Chryſo, vt al

legat ſanctus Tho. ꝙ aliqui operant̄ be-
ne ex naturali diſpoſitione. ſ. q̄ nō impu-
gnant̄ concupiſcentia. Alij autē ex virtute
ſcz q̄ impugnant̄. et hoc eſt ꝓpriū fideliū
Uel poteſt dici ſm ſanctū Tho. ꝙ lz infi
deles facerēt bona: non tamen virtutꝫ a-
more: ſed per inanem gl̄iam. Et nō ope-
rabant̄ omnia opa bona quia deo cultum
debitū non reddebant. Uel poteſt dici ꝙ
dominus dicit fuiſſe opera mala iudeoꝝ
maxime principalium: non autē gentiliū:
quia adhuc eis non erat lux annunciata.
niſi priuate et in caſu. Jdeo ſubditur.
(Omnis qui male agit) id eſt: qui eſt in
intentione peccandi ſm Alchuinū. Nam
qui iam caret tali intentione: non agit ma
lum ſed egit (odit lucem) id eſt veritatē
non ꝑ ſe: ſed ꝑ accidēs. Aug⁹. x. confeſſio.
Quia eñ falli nolunt tales ꝛ fallere vo-
lunt: amant veritatē cū ſeipaz iudicat. et
oderunt eā cū eos ipa iudicat. Amant̄ ḡ
veritatem lucētē: oderunt eā redarguen
tem. Hec ille. Uñ ſequit̄. (Et nō venit
ad lucem) id ē ad veritatē: ſeu ad hoc vt
pateat veritas q̄ ad opera eius (vt nō ar-
guantur opa eius. Qui autē facit verita-
tem). i. opa recta. que dicuntur opa veri-
tatis: quia ſunt ꝯformia regule diuīe ſa-
pientie et iudicio ratōis vere iudicantis.
Ueritas eñ eſt cōformitas rei ad intelle
ctum. Uel dicunt̄ opa ꝟitatis qꝛ ſunt ab
homine vero. i. qui talē ſe exhibet in ope
ribus qualis eſt in verbis et ſignis. Qui
libet autē in verbis et ſignis cōiter vult
apparere bonus: cui apparētie i bonis cō
cordat opeꝝ exiſtentia: in malis ꝟo diſ-
cordat. (Uenit ad lucem) Sed nunquid
ante chriſtum aliquis ſic fecit: Uidetur
eñ ꝙ non. quia ante chriſtū omnes pecca
uerunt. vt dicit̄ Rhoma. iij. Ad hoc aūt
dicit ſctūs Thomas ꝙ ſm Auguſ. is cui
diſplicet malū quod fecit: relinquens te-
nebras peccatorū facit in ſe veritatē ꝛ ve
nit ad lucem (vt manifeſtent̄ opera eius)

Sed contra: quia null⁹ debet ſua bona
publicare: vnde ꝛ phariſei de hoc a domi
no repr̄hendunt̄. Ad hoc autem dicit ſan-
ctus Thomas ꝙ licitū eſt velle opa ſua
manifeſtari coram deo: vt approbentur:
et in ſua conſcientia vt gaudeat quis ſm

illud.j.Cor.j.Gl'ia nr̃a hec eſt teſtimoni
um ↄſcīētie nr̄e:et corā hominib; ad ho/
norē dei ꝛ fidei vtilitatē.ſm illō Mat.v.
Sic luceat ꝛc̄.nō aūt ad honorē ꝓprium.
Hec ex illo.Et intellige ꝙ licz manifeſta
tionē apud homines querere pfectis. Vn̄
ſan.Tho.dicit ꝙ ſancti hoc appetūt.Vi
de de hoc feria ſexta poſt dominicā quin/
quageſime. Vel dicit(vt manifeſtent ope
ra eius)id ē.non verent publicari ꝗtuz ē
ex natura ſuoꝝ opeꝝ.ꝗuis forte velit ꝓpt
humilitatē ꝛ non ꝓpt verecundiā latere.
quia in deo).i.ſm deū(ſunt facta)et conſe
q̄nt er nō ſunt rep̄henſibilia ſed laudabi/
lia.q: de' malū velle nō poteſt In hac
parte eſt documentū lr̃ale ꝙ peccatuz eſt
cauſa vl' ſaltē occaſio morādi in peccato.
Gre.Peccatū qd ſtatim p pniam nō di/
luit:mox ſuo pōdere ad aliud trahit

Feria.iij.infra oct; Pent;

Text' euangel'.Joā.cap.x.

q Vi non intrat per oſtiū
in ouile ouiū ſed aſcēdit
aliunde:ille fur eſt et la/
tro.Qui aūt intrat per oſtium:
paſtor eſt ouiuz.Huic oſtiarius
aperit:et oues vocem eius audi
unt Et ꝓprias oues vocat nomi
natim:et educit eas.Et cū pro/
prias oues emiſerit ante eas va
dit:et oues illū ſequuntur:quia
ſciunt vocem eius.Alienū autē
nō ſequunt:ſed fugiūt ab eo;q:
non nouerunt vocem alienorū.
Hoc prouerbiuz dixit eis ieſus.
Illi autē non cognouerūt quid
loqueret eis.Dixit ergo eis ite/
rum ieſus Amen amen dico vo
bis:quia ego ſum oſtiuz ouium.
Omnes quotquot venerunt:fu
res ſunt et latrones.ſed non au
dierunt eos oues. Ego ſuz oſti/
um.Per me ſiquis itroierit ſal/
uabitur:ꝛ ingredietur ꝛ egredie
tur:ꝛ paſcua inueniet.Fur non
venit niſi vt furetur ꝛ mactet ꝛ
perdat.Ego veni vt vitaz habe/
ant ꝛ vt abundantius habeāt

q Ui nō intrat per
oſtiū i ouile ꝛc̄ Jo.x.Preſēs
euangeliū tria ↄtinet pūcta.
In primo tangit quoddam
puerbiū.In ſecundo exponitur illud.In
tertio comparatio fit inter furem et bo/
num paſtorem
Quantū ad primū ſciendū ē ſz Chryſ
ꝙ ante p̄ſentia v̄ba chr̄s arguerat phari/
ſeos de cecitate:q: in eū nō credebāt.Sz
q: potuiſſent dicere:ideo te nō ſequimur
q: nō tenemur:cū nō ſis paſtor ſz errone
us.iō vult ſe oñdere paſtorē veꝝ.Premit
tit tñ aliq̄ de fure.q: oppoſita iuxta ſe po
ſita mag' eluceſcūt.Sed ſm Aug.iſta di
cunt ↄtra phariſeos ꝛ ſiles:q̄ q̄ndā iuſti/
ciā opeꝝ habētes:ꝛ fidē chr̄i nō hn̄tes cre
dūt ſe recte viuere.qd nō eſt veꝝ.Vn̄ ait.
Nec bn̄ viuere dicēdi ſunt q̄ finē bn̄ viuē/
di aut cecitate neſciūt:aut iflatōe ↄtēnūt.
Hec ille. Dr̄ g.(Amen amen)i.vere(di
co vobis)geminat aūt ly amen cauſa ma
ioris expſſionis(Qui non intrat p oſtiū i
ouile ouiū.)Scōm Aug.et Chryſ.ꝛ ſan
ctū Thomā ꝛ oēs:iſtud ouile.eſt eccleſia
id ē ↄgregatio fideliū:ſiue eccl'ia ſiue ſy/
nagoga dicat.oues aūt ſunt fideles.
Sciendū eſt aūt ꝙ ad ouile itrat ouis
vt ↄfuet.ꝛ paſtor p̄ncipalis.i.dn̄s Jeſus
ac ſubſtitut'.i.vicari' ei' vt ↄfuet oues.
ꝛ fur vt furet.ſz duo p̄mi p oſtiū intrant.
De omnib; aūt his ingreſſib; loquit do/
min'.Sz p intellectu dicēdoꝝ ſciēdū eſt
ꝙ cū duplex ſit ſpūalis paſtor.ſ.p̄ncipal'.i.
chr̄s.ꝛ ſubſtitut'.i.p̄lat'.ꝛ ipe chr̄s ſit
oſtiū reſpectu paſtoris ſubſtituti:reſpcu
ipi' chr̄i oꝑtz aliō oſtiū itelligere.i.ſcp̄tu
rā ipaz ꝛ dei volūtatē expſſā i ſcp̄tura.q̄
deſtinauit chr̄m in paſtorē gētib; .Unde
ouib; ꝛ paſtorib; ſubſtitut; oſtiū ē chr̄s ꝛ
ſcp̄tura loq̄ns de chr̄o.ſz ipi chr̄o oſtiū ē
ſcp̄tura ꝛ de'.Iſtud igit oſtiū ſm Chry.
eſt ſacra ſcriptura:que facit fidelib; quod
oſtium facit ouib'.Vn̄ ait.He.ſ.ſcp̄tu/